

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Social-, Indenrigs- og Børneudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 8. februar 2018
Kontor: Straffuldbyrhedskontoret
Sagsbeh: Kristine Toke Mogensen
Sagsnr.: 2018-0032/42-0025
Dok.: 645531

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 151 (Alm. del), som Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har stillet til justitsministeren den 21. december 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karin Nødgaard (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Anders Aagaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 151 (Alm. del) fra Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilke kriterier og undersøgelser der ligger til grund for vurderingen af, hvorvidt det er bedst for barnet at bo i et fængsel hos en afsonende forælder.”

Svar:

Justitsministeriet kan indledningsvist oplyse, at reglerne om indsattes muligheder for at have et barn hos sig under afsoning fremgår af straffuldbyrdesloven og administrative forskrifter udstedt i medfør heraf.

Afgørelse om en indsats adgang til at have sit barn med sig under afsoning træffes af kriminalforsorgsområdet.

Kriminalforsorgsrådets tilladelse forudsætter, at en række betingelser er opfyldt, herunder at der indhentes en udtalelse fra de sociale myndigheder om, hvorvidt ophold i institutionen hos den dømte er foreneligt med hensynet til barnet, idet det er de sociale myndigheder, der foretager denne vurdering. Kriminalforsorgsområdet kan dog, hvis særlige omstændigheder taler derfor, give tilladelse til, at en indsat kan have sit barn under 1 år med sig under afsoning uden indhentelse af en udtalelse fra de sociale myndigheder. Det vil f.eks. kunne komme på tale, hvis den straf, der skal udstås, er ganske kort, og kriminalforsorgsområdet på grundlag af forhåndskendskab til den dømte umiddelbart kan vurdere, at den pågældende er i stand til selv at passe barnet under opholdet i institutionen. Det forudsætter dog, at den dømte forinden har afgivet samtykke til, at kriminalforsorgsområdet underretter de sociale myndigheder om, at barnet opholder sig hos den dømte i institutionen.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”For så vidt angår spørgsmålet om proceduren for vurderingen af, hvorvidt det er bedst for barnet at være sammen med forælderen under dennes afsoning bemærkes, at det er de sociale myndigheder, der har den socialfaglige indsigt, og som således vurderer dette spørgsmål.

Såfremt de sociale myndigheder vurderer, at det er bedst for barnet at være sammen med forælderen i fængslet, gælder det ge-

nerelt set, at kriminalforsorgen imødekommer den dømtes ansøgning, medmindre det måtte vurderes, at konkrete fængselsmæssige forhold gør en sådan placering i fængslet uforsvarlig.

I de tilfælde, hvor et barn opholder sig med en forælder under afsoningen, vurderer kriminalforsorgen løbende, om der fortsat er grundlag for at opretholde kriminalforsorgens tilladelse til, at barnet kan opholde sig hos forælderen, og kriminalforsorgen skal om nødvendigt videregive oplysninger til de sociale myndigheder med henblik på, at myndighederne kan vurdere, hvorvidt det fortsat er bedst for barnet at bo i fængslet.”

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet endvidere indhentet en udtalelse fra Børne- og Socialministeriet, der har oplyst følgende:

”Kommunen skal i lighed med, når kommunen på anden vis bliver opmærksom på omstændigheder, der giver grund til at antage, at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for støtte eller hjælp i medfør af serviceloven, vurdere, om barnet trænger til særlig støtte eller hjælp og i givet fald træffe de fornødne afgørelser herom.

Støtten kan spænde fra støtte og hjælp i hjemmet, familiebehandling mv. til anbringelse uden for hjemmet af barnet, eventuelt uden samtykke hvis der vurderes at være åbenbar risiko for, at barnets sundhed eller udvikling lider alvorlig fare ved fortsat ophold i hjemmet på grund af fx utilstrækkelig omsorg for barnet.”